

Eucharystia	Codziennie życie
<p>W czasie Eucharystii każdy ma swoje zadanie, pewną funkcję, której nikt inny nie może pełnić: ksiądz, wierni, ministranci, organista, kościelny.</p>	<p>W naszej rodzinie również każdy ma swoje zadanie: mama, tata, dzieci itd. Spotykamy się z wieloma ludźmi, o których mówimy, że są naszymi znajomymi, innych nazywamy przyjaciółmi, są koledzy ze szkoły, z pracy itd.</p>
<p>Akt pokuty: stajemy przed Bogiem, który jest święty, jako grzesznicy. Każdy z uczestników mówi: „Moja wina...”, to znaczy przyznaje się przed wspólnotą Kościoła, że nie jest doskonały, że potrzebuje Bożego przebaczenia i modlitwy wspólnoty, aby mógł w swoim życiu coś zmienić.</p>	<p>Przepraszam: jedno z trudniejszych słów w codziennym życiu. Kiedy mówimy komuś „przepraszam”, uznajemy, że mogliśmy zrobić coś lepiej, że popełniliśmy błąd i potrzebujemy od innych wyrozumiałości i przebaczenia.</p>
<p>Słuchanie Słowa Bożego: słuchamy Słowa z największym szacunkiem, na jaki nas stać, ponieważ sam Bóg mówi do nas. Także nasza postawa ciała mówi, że chcemy lepiej słuchać, dlatego siadamy.</p>	<p>Słuchanie: to chyba jedna z trudniejszych rzeczy w codzienności. Zwykle chcemy od razu coś mówić, chcemy, żeby inni nas słuchali. Eucharystia daje nam wymagającą lekcję słuchania, które wyprzedza mówienie. Bardzo mocna wskazówka, że jeśli chcemy, aby inni nas słuchali, nie musimy dobrze mówić, ale słuchać.</p>
<p>Wyznanie wiary: cała wspólnota mówi razem „Wierzę”. Jedni wobec drugich przyznajemy się (na głos), że wierzymy w Boga, nie wstydząc się, że ktoś obok to usłyszy. Razem jest łatwiej wypowiedzieć tak długi tekst modlitwy, łatwiej jest się nie pomylić.</p>	<p>Jestem wierzący: Eucharystia uczy nas pokonywać jakiś dziwny wstyd przed innymi, że jestem wierzący. Nie muszę się wstydzić wiary. Mogę zrobić znak krzyża w miejscach publicznych (przed posiłkiem, przed podróżą, mijając kościół itd.), mogę nosić medalik i krzyżyk na szyi, mogę dać świadectwo życia i wyznać w ten sposób, że wierzę w Jezusa.</p>

<p>Modlitwa wiernych: cała wspólnota modli się w konkretnych intencjach, które są dla niej ważne. Mówi Bogu o swoich potrzebach i sprawach, a Bóg słucha wołania swojego ludu.</p>	<p>Jestem w potrzebie: nie jestem samowystarczalny. Wiele rzeczy potrafię zrobić sam, ale w wielu sprawach potrzebuję pomocy. To lekcja, która uczy nas prosić o tę pomoc.</p>
<p>Przeistoczenie: na oczach wszystkich uczestniczących w Eucharystii dokonuje się największy cud – chleb nie jest już chlebem, ale Ciałem Chrystusa, wino nie jest już winem, ale Krwią Chrystusa. Jezus daje nam swoje Ciało i swoją Krew: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy”, „Bierzcie i pijcie z tego wszyscy”. Jezus składa siebie w ofierze za nas.</p>	<p>Dar z siebie: możemy się z kimś podzielić jakąś rzeczą, jedzeniem, zabawką, możemy komuś dać pieniądze... ale możemy też dać siebie, swój czas, swoje talenty, zdolności, możemy przy kimś być, pobawić się z kimś, kogo nikt nie lubi, pomóc komuś, komu nikt nie pomaga. Może ktoś będzie się z tego śmiał, wytykał nas palcami... Składamy siebie w ofierze dla kogoś drugiego. Mówimy mu w ten sposób: „Jesteś dla mnie ważny”.</p>
<p>Komunia Święta: podchodzimy do celebransa, aby przyjąć Ciało Jezusa Chrystusa. Mówiąc: „Amen”, wyznajemy naszą wiarę w Niego. To jest najbliższe z możliwych spotkań z Jezusem, Jego Ciało spotyka się z naszym ciałem.</p>	<p>Relacja: w miłości potrzebujemy być blisko osoby, którą kochamy. Ta bliskość nie jest zagrożeniem, ale głęboką relacją z drugim, opartą na zaufaniu.</p>
<p>Błogostawieństwo: Bóg przez swoje błogostawieństwo pragnie się pochylić nad życiem każdego wierzącego. Bóg błogostawia wszystkich.</p>	<p>Darmowość: miłość jest za darmo, nie można na nią zasłużyć. Błogostawić innych to mówić o nich dobrze.</p>
<p>Dialog pomiędzy wiernymi a celebransem: niektóre modlitwy kapłan odmawia sam, ale są także takie momenty, w których celebrans mówi, a wierni odpowiadają.</p>	<p>Dialog: kiedy kogoś kochamy, rozmawiamy z nim, słuchamy tego, co mówi druga osoba, i odpowiadamy.</p>

Zapamiętaj

Eucharystia jest uczną miłości. Jezus z miłości do człowieka oddał swoje życie. Eucharystia uczy nas, jak kochać Boga, drugiego człowieka i samego siebie.

